

Dear Students,
I know when you're
texting in class.
Seriously, no one just looks down
at their crotch and smiles.
Sincerely, Your Teacher.

Αγαπητοί μαθητές,
Το ξέρω όταν ανταλλάσσετε μηνύματα την ώρα του μαθήματος.
Σοβαρά, υπάρχει περίπτωση κανείς να κοιτάζει, απλά, κάτω,
ανάμεσα στα πόδια του & να χαμογελάει; Ο Δάσκαλός σας.

Εφημερίδα Τοίχου του Τμήματος Ένταξης του 11^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αθηνών

ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ

Η ψηφιοποίηση και η ανα- μετάδοση δεν είναι υπεράνω ...

τ. 203 13-05-2020 με κορονοϊό

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΜΙΑΣ ONLINE ΖΩΗΣ

Οι σχέσεις στο Διαδίκτυο δεν είναι εικονικές –
Είναι πέρα για πέρα αληθινές
και δε σβήνουν μόλις κλείσεις τον υπολογιστή σου

Προ ημερών μια γνωστή μου, ιδιαίτερα εξοικειωμένη με την κουλτούρα και το savoir vivre των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, είχε μια ανεπάντευχα τραυματική ψηφιακή εμπειρία. Έχοντας εκτελέσει χρέη κουμπάρας στον γάμο δύο φίλων, θέλησε περιχαρής τη μεθεπόμενη ημέρα να ανεβάσει στο Facebook ένα μίνι φωτογραφικό άλμπουμ από το μυστήριο. Λίγες ώρες αργότερα έλαβε ένα τηλεφώνημα από το ενοχλημένο ζευγάρι. Είχαν θεωρήσει άκαιρο το ποστάρισμα των γαμήλιων φωτογραφιών τους, δεν ήθελαν οι προσωπικές στιγμές τους να γίνουν βορά του Διαδικτύου.

Η γνωστή μου αδυνατούσε να καταλάβει προς τι αυτός ο αλληλοσπαραγμός. «Εγώ απλώς ήθελα να μοιραστώ τη χαρά μου μέσω Facebook!» έλεγε. Πρωτίστως αδυνατούσε να καταλάβει ότι ο «έξω κόσμος» δεν συνάδει πάντα με το πηγαίο ψηφιακό της αίσθημα.

Ενδεχομένως επειδή οι περισσότεροι είμαστε «μετανάστες» και όχι «αυτόχθονες» του Διαδικτύου (όπως η νέα γενιά που γαλουχείται με iPad και Προδέρι), τείνουμε να ξεχνάμε τα όρια ανάμεσα στην online και στην αληθινή ζωή. Συχνά δε παραβλέπουμε ότι ο κυβερνοχώρος αντικατοπτρίζει αληθινές σχέσεις. Ότι ένα ελαφρύ «σκοούντηγμα» στο Facebook μπορεί να έχει την ισχύ ενός γερού μπάτσου στη μέση του δρόμου.

Νομίζουμε ότι τα σάρκινα συναισθήματά μας υπό μία έννοια καθαίρονται και εξωραϊζονται όταν εμβαπτίζονται σε άυλα bytes. Ότι σιγά σιγά κοινοριοποιούνται σε μια «υπερπραγματικότητα» και σχεδόν παύουν να μας αφορούν. Και όμως, οι online σχέσεις αποδεικνύονται πολύ πιο αληθινές από όσο θέλουμε να νομίζουμε.

Το λέει και η επιστήμη. Ο Πολ Τζέι Ζακ, καθηγητής Νευροοικονομίας στο Claremont Graduate University της Καλιφόρνιας, ο οποίος διερευνά εδώ και μία δεκαετία τις διαφορές ανάμεσα στις (ερωτικές κυρίως) σχέσεις που οικοδομούμε μέσα από τα social media και εκείνες που έχουμε στην αληθινή μας ζωή, έκανε εσχάτως μια σοκαριστική ανακάλυψη: **δεν υπάρχει καμία απολύτως διαφορά!**

«Είναι σαν ο εγκέφαλός σου να μην είναι σε θέση να ξεχωρίσει αν εσύ ποστάρεις σε κάποιο μέσο κοινωνικής δικτύωσης ή αν είσαι εκεί αυτοπροσώπως. Είμαστε τόσο υπερκοινωνικά όντα που όταν βρισκόμαστε μαζί με άλλους ανθρώπους απελευθερώνεται μια μεγάλη ποσότητα ντοπαμίνης. Την απελευθέρωση, όμως, της ίδιας ποσότητας μπορείς στην πραγματικότητα να την επιτύχεις και μέσω Twitter ή οποιουδήποτε άλλου μέσου κοινωνικής δικτύωσης».

Ο εγκέφαλος δεν σφάλει. Οι διαπροσωπικές σχέσεις στο Διαδίκτυο είναι - σχεδόν - αληθινές.

Το αντιλαμβάνεσαι κυρίως από τις διαδικτυακές οχλήσεις στην κανονική σου ζωή.

Η σουβλιά που νιώθεις όταν συναντάς διά ζώσης κάποιον που το αίτημα φιλίας του ακόμη χάσκει αναπάντητο στο προφίλ σου στο Facebook. Τα like που έκανες (ή δεν έκανες) και θα αντιμετωπίσεις αργά ή γρήγορα face to face.

Η κακόβουλη οικειότητα («Μα, τέλος πάντων, όλη την Ελλάδα γύρισες εφέτος! Τόση άδεια είχες;») με την οποία σε προσεγγίζει ο γνωστός που έχεις ξεχάσει ότι είναι ψηφιακός φίλος σου και ότι είχε την ευκαιρία να σκανάρει το φωτογραφικό άλμπουμ σου από τις διακοπές.

Η διαταραγμένη πλέον σχέση σου με τη διπλανή σου στο δημοτικό (γιατί μετά το ψηφιακό σας reunion έπειτα από 25 και πλέον έτη και τις χαρμόσυνες επικλήσεις της αιώνιας παιδικής φιλίας, οι υποσχέσεις σας να τα πείτε «από κοντά» έμειναν να αιωρούνται μαζί με το λοιπό πλαγκτόν του κυβερνοχώρου).

Οι εκδηλώσεις (ή οι παρτίδες Criminal Case) στις οποίες κλήθηκες και αγνόησες επιδεικτικά.

Τα γενέθλια που ξέχασες, και ας έβλεπες όλη την ημέρα το κουτάκι με τον φλόγκο πάνω στην οθόνη.

Οι αληθινές παρεξηγήσεις από το posting φωτογραφιών σε λάθος πόζες.

Η διαρροή πικάντικων οικονομικών λεπτομερειών (π.χ. ένα αθώο tweet με το ενοίκιο σου), εκλεκτός μεζές για τον δικηγόρο της πρώην συζύγου σου (η Αμερικανική Ακαδημία Δικηγόρων Διαζυγίου επιβεβαιώνει ότι το 81% των μελών της έχει περισυλλέξει αποδεικτικά στοιχεία από σελίδες κοινωνικής δικτύωσης).

Όλα δείχνουν ότι «η εικονικότητα είναι η πραγματικότητα» (τουλάχιστον αυτό αποφαίνεται στις ΗΠΑ ένας στους τρεις «millennials» - οι γεννημένοι από τα μέσα της δεκαετίας του 1980 ως το 2000).

Και πολλές φορές ένα like ή μια λάθος φωτογραφία στο Facebook αρκούν για να φέρουν την καταστροφή.

Όπως συνόψισε πολύ εύστοχα προ ημερών στο αμερικανικό «The Atlantic» ο συγγραφέας και ιστορικός Κόντι Σ. Ντελιστράτι: «Τα πάντα, ακόμη και οι μύχιες στιγμές μας, είναι παγιδευμένα σε ένα δίκτυο από πράγματα που μιλούν για λογαριασμό μας.

Αλλά σε αυτό το σημείο πλέον δεν υπάρχει επιστροφή: είτε θα αρνηθείς ότι η ζωή σου πλέον ενορχηστρώνεται από διαφορετικά μέσα κοινωνικής δικτύωσης είτε θα το αποδεχθείς».

*Πηγή : Άρθρο Λένας Παπαδημητρίου : ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΜΙΑΣ ONLINE ΖΩΗΣ: Δημοσιεύθηκε στο ΒΗmagazino την Κυριακή 12 Οκτωβρίου 2014

ΣΚΕΨΟΥ: ΠΕΡΙΟΡΙΣΕ ΤΗ ΜΟΥΜΙΟ-ΨΗΦΙΟ-ΠΟΙΗΣΗ –ΖΗΣΕ!
Επιλογή: Κυριάκος Περβανάς (ΤΕ)